

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt — kr.
Fél évre	2 frt — kr.
Negyed évre	1 frt — kr.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik

minden Kedden

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 10 kr. Ezen kívül minden hirdetésnél 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

Néhány szó a szemítésről.

A szemítés olyan helyeken, hol megfelelő iparvállalatok vannak, egyike az erdőgazdaság legjövövelmezőbb ágainak, már csak azért is, mert ennél a vékonyabb faanyagot is értékesíthetjük, mely különben mint tűzifa a kiszállítással összekötött költségek következtében piaczi értékkel alig bír.

A szemítésnél többféle módot szokás alkalmazni, többet között a kemenczében, veremben való szemítést, míg nálunk leginkább a tótok, németek és olaszoknál divó mód, a boksákban való szemítés van elterjedve.

A szemítés fontosságát tekintve nem árt, ha annak különféle módjairól egyet — mást elmondunk, mert sokan lehetnek lapunk tisztelt olvasói közt olyanok, kiknek a gyakorlatban még nem volt alkalmuk az erdőgazdaság eme ágával foglalkozni. Ezeknek a soroknak szerény írója a kérdéssel nem csak az elméletben, de a gyakorlatban is foglalkozván a kérdéssel, készséggel bocsátja csekély tapasztalatoit mások rendelkezésére s örömeire szolgálna, ha a kérdéshez mások is hozzá szólnának s tapasztalataikat elmondanák, mert hiába: több szem többet lát.

Vegyük tehát a szemítésnek különféle módjait egyenként bonczkés alá, természetesen csak annyira terjeszkedve, a mennyire ezt lapunknak — sajnos, még mindig — szűk keretei megengedik.

A kemenczében való szemítésnél a fát légmentesen elzárható falazott vagy vas kemenczékbe helyezik, mely kemenczék azután kívülről addig hevítjük, míg az azokban elhelye-

zett fa megszenesedik. A szemítésnek ez a módja azonban részint a kemenczék fölállítása, részint pedig a fának szállításánál fölmerülő nagy költségeknél fogva csak akkor jöhet alkalmazásba, ha a szénen kívül még faeczet, kátrány, vagy egyéb melléktermény előállítását is óhajtjuk, mert a szemítés eredménye sohasem biztos annyira, mint a boksákban való szemítésnél s így nem is tartom érdemesnek most a kivitel módzataival bővebben foglalkozni.

A verem — szemítésnél olykép járunk el, hogy jó kemény földbe egy méter mélységű és tölcser alaku vermet ásunk, melybe először rőzset hánnyunk és azt benne elégetjük, mire a vastagabb fa behányása és elégetése következik mindaddig, míg a verem izzó zsarátnokkal megtelt, mire az egészet elföldeljük, hogy a tűz kialudjék, mi rendesen csakhamar bekövetkezik s 1—2 nap múlva már a kész faszenet kiemelhetjük. Ez a szemítési mód amilyen egyszerű, épp oly káros az erdőgazdaságban, mert a levegőnek a tűzzel való közvetlen érintkezése folytán részint kevesebb mennyiségű, részint pedig rosszabb szénét kapunk.

Nem vélek tévedni, ha a szemítési módok között legczélszerűbbnek és legjobbnak a hazánkban általánosan elterjedt boksákban való szemítést tartom s így ezzel szándékozom kissé bővebben foglalkozni.

A boksákban való szemítésnél első és fő kellék a szemítő helyek helyes megválasztása és a szérűhelyek elkészítése, mely utóbbiaknál mindig előnyös, ha a már meglevő régieket vehetjük igénybe, mert ez által nem csak sok

munkát, de sok fölösleges költséget is megtakaríthatunk, ha azonban ez nem lehetséges, akkor nem marad más hátra, mint új szérűhelyekről gondoskodni és azokat megfelelő szakértelemmel elkészíteni. Ennél úgy járunk el, hogy lehetőleg sik helyen a talajt a gyeptől és kövektől megtisztítjuk s a közepén némi emelkedéssel ellátjuk. Lankás és meredélyes helyen a hegyoldalba ásunk, míg vízszintes helyet nem nyerünk, szükség esetén pedig áthidalást alkalmazunk, melynél a szálfa egyik vége a hegyoldalra, a másik vége ellenben a fölállított állványra támaszkodik; az így elkészített hidlásra azután 0.3 — 0.4 m. vastagon föld lesz hordva és ledöngyölve. A hegyoldalba való bevágásnál óvakodunk kell a földomlástól, miért is a levágott részen fonott sövényt alkalmazunk. Mocsaras helyeken a szénító teret körül árkoljuk, a földbe czövekeket verünk s ezekre rakjuk a padlót, melyre ismét 0.5 m. vastag földréteg jön és erre lesz a boksza fölállítva.

Ha a szénítést magában a vágásban, vagy pedig annak közvetlen közelében eszközöljük és a szénítés helyét a vágás haladásához képest változtatjuk, ezt a műveletet erdei szénítésnek nevezzük, míg ellenben az állandó helyeken való szénítésnek, melynél a fát akár usztatás, akár más szállítási mód segítségével visszük a szénítés helyére, gereb-szenítés a neve. Az utóbbi módnál nagy előny a könnyebb vezetés és fölügyelet és az eredmény is sokkalta jobb, ezért a lehetőség szerint inkább ezt alkalmazzuk, mintsem az erdei szénítést.

Miután így a tót és német szénégetésnél egyforma módon a szérűhelyet elkészítettük, hozzá látunk magának a boksának fölállításához, mit a következőkép végzünk: két darab mintegy 5 ctm, vastagzág hasábot oly módon állítunk le, hogy azok alul 15—20 ctmnyire álljanak egymástól, fent pedig kereszteződjenek, mely keresztezésnél azután guzszzsal kötjük össze, míg az alul támadt hézagot kéreggel és rőzsé darabokkal töltjük ki. A német szénítési módnál a tűzfogó elkészítése úgy történik, hogy a boksza magasságához mértten három karót verünk le a közepén, melyek azután majdnem a boksza magasságának meg-

felelő helyen guzszzsal megkötöttek, illetve alulról egész föl körülfontatnak, míg a karók között támadt ür galyakkal és fadarabokkal lesz kitöltve. Midőn ilyen módon a tűzhely elkészült, következik magának a boksának a fölállítása.

A tót szénítési módnál úgy történik az összeállítás, hogy a tűzfogó közül legelőször vékonyabb száraz fát támogatunk föl lehetőleg függélyesen, élével befelé fordítva és minél tömöttebben, ha ilyen módon a tűzfogót már mintegy 0.60 méternyire körülraktuk, következik a többi fának további körülrakása, melynél lehetőleg arra kell ügyelnünk, hogy a hasábok felső vége kissé rézsutosan feküdjék s az egész egy szénaboglyához hasonlatos alakot nyerjen, de a melyen azért a földel mégis könnyen megállhasson.

Mivel ennél a módszernél a begyújtás alulról történik, megfelelő nyílást szükséges hagynunk a tűzfogótól egészen a boksa széleig, mi úgy történik, hogy a szénító rakás közepétől sugár irányban egy vastag dorongot, vagy pedig félgömbölyű hasábfát fektetünk a földre s a fának rakásolásánál ezt melléje és nem reá fektetjük s a folytatólagos rakásnál ezt a dorongot mind kijebb húzva, a befejezéskor megkapjuk a gyújtó csatornát.

Ha már most a leírt módon a földszinti réteg rakásával a középponttól minteg 1—1.5 méternyire haladtunk, hozzá kezdetünk a második, az ugynevezett emeleti rakáshoz, mely a tót szénítési módnál oly módon történik, hogy a szénító tűzfogóhoz legközelebb eső valamely hasáb bütűjén 1—1 fejszeccsapással hasadékot vágva, abba egy vékony hasábról lehasított s ékre faragott fát verünk be, mely azután a legközelebb berakandó hasáboknak középpontjául szolgál.

(Folytatása következik.)

TERVEZET.

Az „Erdélyrészi Erdészeti Altiszti Segély Egyesület“ alapszabályai.

1. §. Az egyesület czime és pecsétje.

Az egyesület az „Erdélyrészi Erdészeti Altiszti Segély Egyesület“ nevet viseli, s pecsétje is ilyen körirattal lesz ellátva.

2. §. Az egyesület székhelye.

Az egyesület székhelye Kolozsvár város.

3. §. Az egyesület ügyviteli nyelve

Az egyesület ügyviteli hivatalos nyelve az uralkodó magyar nyelv; ezen lesznek vezetve jegyzőkönyvei, levelezései, összes kezelési könyvei, számadásai, költségvetései s bárminemű kiadványai, olyan tagok azonban, a kik a hivatalos magyar nyelvnek teljesen nincsenek birtokában, a közgyűléseken saját anyanyelvükön is fölszólalhatnak, mely esetben fölszólalásaik tolmácsolva lesznek.

Ha a szükség úgy hozná magával, gondoskodni fog az egyesület, hogy alapszabályai, közgyűlési meghívói s egyéb fontosabb kiadványai az Erdélyben divó más nyelveken is kiadassanak.

4. §. Az egyesület hivatása.

Az egyesület hivatása egyrészt tagjait minden tőle kitelhető módon erkölcsileg támogatani s érdekeiket minden irányban megóvni és előmozdítani, másrészt őket anyagi segélyezésben is részesíteni.

Az anyagi segélyezés négyféle lehet; és pedig.

a., haláleseteknél temetkezési segély;

b., özvegyek és árvák, valamint sanyaru helyzetben levő nyugdíjasok segélyezése;

c., betegségek, szolgálatképtelenség, elemi csapások esetén a tagoknak az egyélsület vagyoni állapotához mért támogatása;

d., gyermeknevelési segélyek kiosztása akkor, a midőn ezt már az egyesület anyagi helyzete meg fogja engedni.

5. §. A segélyezés mérve.

Haláleseteknél egyszer s minenkorra megállapítatik, hogy a családfő elhalálozásánál 200 korona, a családanya elhalálozásánál 100 korona, gyermek elhalálozásánál pedig 60 korona fizettetik az egyesület tagjának, illetőleg hozzátartozóinak vagy az örököseinek, még pedig a halotti anyakönyvi bizonylat bemutatása után azonnal.

Az özvegyek és árvák sorsáról való gondoskodás még ott is, hol a nyugdíjtörvény alkalmazva van, még mindig vagyon mostohán lévén gondoskodva, az egyesület egyik fő feladatát képezendi vagyonának gyarapodásával az ezekről való gondoskodás és megélhetésük biztosítása. Az ide vágó segélyezés mérvét az egyesület vagyonához és a segélyezendők számához képest a közgyűlés lesz hivatva évről-évre megállapítani. Ugyanily eljárás lesz követendő az olyan tagoknál is, kiknek nyugbérük a tisztességes megélhetésre nem elegendő.

A betegségeknek való segélyezésnél csak hosszabb tartamu és olyan kiadásokkal összekötött betegségek lesznek figyelembe véve, melyek kiadásait a tag vagy éppen nem, vagy csak nagy áldozatok árán képes födőzni.

Szolgálatképtelenség eseténél az itteni második bekezdésben foglaltak lesznek irányadók, míg elemi és

más csapásoknál mindig ezek mérve és az egyesület vagyoni helyzete irányadó.

6. §. Az egyesület tagjai.

Az egyesület tagjai négyfélék; ugymint:

a., tiszteletbeliek;

b., alapítók;

c., rendesek és

d., pártolók.

Tiszteletbli tagok azok, kiket a közgyűlés az erdészeti altisztek és az egyesület érdekeinek előmozdításában szerzett érdemeikért ilyenekül megválaszt.

Alapító tag az, ki az egyesület alaptőkéjének gyarapításához egyszer s mindenkorra 200 koronával, vagy pedig évenként 20 koronával, járul s utóbbi esetre kötelező nyilatkozatot tesz.

Rendes tagjai lehetnek az egyesületnek az erdélyi részekben, valamint a kolozsvári m. kir. erdőigazgatóság főnhatósága alá tartozó magyarországi erdőknél alkalmazott összes erdőőrök s az ezeket ugyan egy célú szolgáló egyéb erdészeti alkalmazottak, mint faresterek, faraktár,- zsilip,- duzzasztó,- és gerebőrök, vadászok, munka,- és műfelügyelők, fűrészmesterek, erdőlegények és erdőszolgák, szóval mindazok, kik az erdészethöz alkalmazva vannak s annak érdekeit szolgálják, legyenek ők akár a kicstárnál, akár pedig megyék, városok, községek, hitbizományok, alapítványok s bármi néven nevezendő magán uradalmaknál, ha a megállapított tagsági díjakat pontosan fizetik s egyébként is erkölcsi vagy más tekintetben kifogás alá nem esnek.

A rendes tagok tagsági díjak fejében havi egyenlő részletekben fizetendő 12 koronát fizetnek évenként, mely tagsági díjat egyébként — ha azt a szükség úgy hozná magával, a közgyűlés ötven százalék erejéig föl is emelheti, vagy pedig idővel ugyanily mértékig le is szállíthatja.

Ezen kívül a különféle beruházásokra s az alapítással kapcsolatos egyéb költségek födőzésére minden rendes tag az egyesületbe való belépése alkalmával 2 korona felvételi díjat köteles befizetni.

Az egyesület fő célja lévén tagjait minden tőle kitelhető módon támogatni, kor szerinti határvonalak a tagok között nem vonatnak s így abba a korosabbak is beléphetnek, mégis határozatba megy, hogy az alapszabályok szerint való segélyezésben csak az a tag részesülhet, ki tagsági díjait már legalább egy éven át fizette; rendkívüli figyelembe vehető körülményeknél azonban a közgyűlés jogosítva van tagját vagy hozzá tartozóit ettől eltekintve is segélyezni.

Eme intézkedés szüksége leginkább azoknál áll be, kik véletlen baleset folytán, vagy szolgálatuk buzgó teljesítése közben haltak el, vagy pedig betegség és egyéb csapás által lettek sujtva.

Az évközben belépő tagok tagsági díjakat a belépési év első napjától számítva kötelesek fizetni.

Pártoló tagja az egyesületnek mindenkilehet, ki az

egyesület vagyonának gyarapításához évenként 2 koronával járul.

7. §. A tagok kötelességei.

Minden egyes tagnak első sorban kell hogy hivatását képezze az egylet javának és érdekeinek minden irányban való előmozdítása, kiváltképp pedig vagyonának gyarapítása.

A rendes tagok kötelesek ezen fölül tagsági díjaikat az egyesület pénztárába pontosan befizetni.

8. §. A tagság megszűnése.

Az egyesületi tagság megszűnik:

- a., elhalálozás.
- b., önkéntes kilépés,
- c., kirekesztés esetén.

Az első eset természetesen állván be, annak körülírása fölösleges.

Önként az egyletből kilépni bármely tagnak jogában áll, ebben az esetben azonban az általa már befizetett tagság díjak az egyesület javára esnek, kivéve igen figyelemre méltó eseteket, melyek mérlegelése következtében azoknak minden kamatok nélkül való visszafizetése engedély ézhető egy évi tagsági díj visszatartása mellett, mint a mely mindig alapbefeizetésnek tekintendő.

Kirekesztés két esetben fordulhat elő; és pedig

a., ha a rendes tag tagsági díját hat hónapon túl fölszólítás után sem fizette be és

b., ha az emberi tisztességgel össze nem egyeztethető valamely oly cselekményt követ el, mely méltatlanná teszi őt arra, hogy a becsület és tisztesség ösvényén járó s mocsoktalan jellemű bajtársai őt maguk közt megtűrjék.

Itt még különösen kiemelendő, hogy valamely tagnak az erdészet kötelékéből fegyelmi uton való elbocsátása nem involválja föltétlenül az egyesülből való kirekesztést is, hanem csak abban az esetben, ha annak okai megbecstelenítő cselekedetre vezethetők vissza.

A kirekesztés mindkét esetében a kirekesztett elveszti a már teljesített befizetéseinek visszatérítésére, vagy pedig az egylet által bármi irányban leendő támogatására való igényét.

A tiszteletbeli és alapító tagoknál a tagság megszűnése természetesen csak elhalálozás esetén vagy abban az esetben állhat be, ha erről önként lemondanak, utóbbi esetben azonban az alapító tagok nem csak hogy a már befizetett alapítványaik visszatérítését nem követelhetik, de sőt azoknak részletekben való fizetésénél kötelesek még a hátralékos részleteket előbb teljes összegükig befizetni.

A pártoló tagság az évi hozzájárulás beszüntetése, vagy pedig elhalálozás esetében szűnik meg.

9. §. A tagok jogai.

A tiszteletbeli, alapító és pártoló tagok az egyesület gyűlésein részt vehetnek, azokon indítványozási

és tanácskozási joggal igen, szavazati joggal azonban nem birnak.

A rendes tagok a közgyűléseken akár személyesen, akár pedig megbízott közvetítésével befolyhatnak az egyesület igazgatásába, részt vesznek a gyűléseken, választják tisztviselőiket, indítványokat tesznek s azok sorsa fölött szavazataikkal döntenek. Ezen fölül igényük van a 4 §-ban körülírt segélyek igénybevételére és az egyesület erkölcsi támogatására.

10. §. Az egyesület igazgatása.

A. A közgyűlés.

Az egyesület ügyeinek vezetésére első sorban a közgyűlés van hivatva, melyen minden az egyesület életébe vágó fontosabb mozzanat jogérvényes elintézését nyer.

A közgyűlés által lesz megválasztva a választmány, az elnök, alelnök vagy a szükséghez képest alelnökök, pénztárnok, jegyző, ki egyelőre a pénztári ellenőri teendőkkel is meg lesz bízva és az ügyész.

A közgyűlés van hivatva öröködni az alapszabályok pontos betartása fölött s azokat esetleg a mutatkozó szükséghez képest meg is változtathatja, természetesen mindig csak a magas kormány beleegyezése és jóváhagyása mellett; intézkedik a közgyűlésnek hol leendő megtartásáról; a fizetési kötelezettségeket nem teljesítő s egyéb kívánalmaknak meg nem felelő tagok kirekesztése fölött határoz; választja a tiszteletbeli tagokat; megállapítja az évi költségvetést s fölülbírálja az évi számadásokat s utóbbiakra nézve megadja a fölmentést; végkielégítések vagy évi járadékok, továbbá a rendkívüli segélyezések megállapítása a közgyűlés hatáskörébe tartozik. A választmány és igazgatóság évi tevékenységét tartalmazó jelentést a közgyűlés bírálja fölül.

Közgyűlés rendszerint minden évben egyszer tartandó, rendkívüli esetekben azonban a választmány vagy legalább 20 rendes tag kívánságára az elnök rendkívüli közgyűlést tartozik egybehívni.

A közgyűlés határozatképességéhez a rendes tagok legalább egyharmadrészének személyes vagy megbízott által való jelenléte szükséges, megjegyezve, hogy egy-egy megbízott magában 20 szavazatnál többet nem egyesíthet. Abban az esetben, ha az idejekorán kihirdetett közgyűlés a megjelentek vagy képviseltek csekély száma miatt határozatképtelen lenne, az elnök új közgyűlést hív össze, mely azután a megjelentek számára való tekintet nélkül a tárgyalásra kitűzött ügyekben jogérvényesen határoz.

A közgyűlésre minden egyes tag a hely, idő és a tárgyalásra kerülő ügyek megjelölése mellett a kitűzött határnap előtt legalább 14 nappal külön-külön megivandó.

B. A választmány.

A választmány 12, a közgyűlés által megválasztott tagból áll.

Hatásköre: a pénztárnak és egyéb ügyvitelnek

időközönkénti megvizsgálása, új tagok fölvétele, az évi költségvetések szerkesztése, számadások atvizsgálása és a közgyűlés elé való terjesztése, ezen kívül az elemi csapások vagy betegségek esetén való segítézés mérvének megállapítása és javaslattétel a végkielégítés, valamint évi járadékok megállapítására. A választmány bejelenti a közgyűlésnek az új tagok fölvételét s javaslatot tesz a kívánalmaknak meg nem felelő tagok kirekesztésére.

C. Tisztviselők.

Az egyesület tisztviselői:

- a) elnök,
- b) alelnök vagy alelnökök,
- c) pénztárnok,
- d) jegyző, ki egyelőre a pénztári ellenőri teendőket is végzi és
- e) az ügyész.

Jelezve lesz már most, hogy idővel, midőn a főlhalmozódó teendők ezt meg fogják kívánni, még egy külön pénztári ellenőri állás is szervezendő lesz.

A tisztviselők a közgyűlés által három évi időtartamra lesznek választva, idővel azonban, ha ezt a viszonyok és az egyesület megizmosodása megengedik, a tisztviselői állások a közgyűlés határozatával véglegesíthetők is lesznek.

A tisztviselők teendői:

- a) Az elnök.

Az elnök hívja össze a közgyűléseket, valamint a választmányi gyűléseket is; ezeket vezeti s határozataikat végrehajtja, illetve tisztársaival végrehajtatja; képviseli az egyesületet minden irányban, annak minden rendű jegyzőkönyveit és okmányait a jegyzővel együttesen aláírja. Az elnök őrzi az egyesület hivatalos pecsétjét. Az egyleti könyvek és pénztár helyes kezeléséről és vezetéséről időközönként vizsgálat útján meggyőződik s tapasztalatairól úgy a választmánynak, valamint a közgyűlésnek alkalomadtán beszámol. Utalványozza a haláleseteknél kifizetendő díjakat s egyéb kisebb folyó kiadásokat, utóbbiakat 40 korona erejéig, ilyen utalványozásairól azonban mindenkor a legközelebbi választmányi gyűlésen beszámol.

- b) Az alelnök.

Az alelnök a teendők végzésében akadályozott elnököt mindenekben helyettesíti s a helyettesítés tartama alatt teendői ugyanazok, melyek az elnöknel fölsorolva, ebből kifolyó tényeiért azonban az egylettel szemben személyes felelősséggel tartozik.

- c) A pénztárnok.

Kezelője az egylet vagyonának s úgy a bevételek, mint a kiadásokról rendes könyvet vezet. Beszedi a tagsági díjakat s ezeket nyugtázza. Gondoskodik a pénzkészletek gyümölcsöző elhelyezéséről. Az egylet vagyonáról minden évben az év zártával s a következő év első hónapjában beszámol. A tagsági díjak miként történt befizetéséről évnegyedenként jelentést tesz az elnöknek vagy helyettesének s kimutatva a hátraléko-

sokat, ezeket az elnökkel együttesen hívja föl kötelezettségeik teljesítésére. Őre az egyesületi pénztári pecsétnek.

- d) A jegyző.

A jegyző végzi az egyesület írásbeli teendőit, vezeti a köz- és választmányi gyűlések jegyzőkönyveit s ezeket az elnökkel együttesen aláírja. Végzi a pénztári ellenőri teendőket; közreműködik a költségvetések és számadások összeállításánál s az elnök vagy helyettese által kiadott utalványok s egyéb okmányokat ellenjegyzi.

- e) Az ügyész.

Az ügyész az egyesületnek jogi tanácsadója és képviselője bíróságoknál harmadik személyek ellen.

Az összes tisztviselők állása egyelőre tiszteletbeli s így semmiféle díjazással nem jár, azonban idővel, a teendők fölszaporodásával és az egyesületi vagyon gyarapodásával jogában leendő a közgyűlésnek a tisztviselőket megfelelő díjazásban részesíteni, sőt az állásokat véglegesíteni is.

A tisztviselőknek az egyesület érdekében tett utazásaiknál fölmerült költségeik fődözésére a közgyűlés utazási átalányt állapít meg.

11. §. Az egyesület vagyona és annak kezelése.

Az egyesület vagyonát képezik:

- a) az alapító, rendes és pártoló tagok által befizetett tagsági díjak;
- b) adományok;
- c) egyéb bármi néven befolyandó jövedelmek.

Az egyesület vagyonának kezelésére a pénztárnok van hivatva. A befolyó jövedelem ama a közgyűlés által időnkint meghatározandó összegen kívül, mely a pillanatnyi szükség fődözésére készletben tartandó, vagy állami értékpapirokba, vagy postatakarékpénztárba, vagy végül valamely teljes biztosítékot nyújtó pénzügyintézetbe gyümölcsözőleg elhelyezendő. Sorsjegyek csak olyanok vásárolhatók, melyek állandó értékkel bírnak s értékükért az államkincstár szavatol; ilyenek vétele esetén az azokra esett nyereség teljes összegében az egyesületet illeti.

Az egyesületnek legfőbb föladata mielőbb erős tartalékalapot, illetőleg alaptőkét gyűjteni s annak növekvését minden kitelhető módon előmozdítani, miért is az alapító tagok által befizetett összegeken kívül, melyeknek mindenkor csak a kamatai használhatók föl, az egyéb jövedelmek 5%-a évenként az alaptőkéhez csatolandó.

Az egyesület tagjait is részesítheti kölcsönökben, de csakis rendkívüli esetekben s teljes biztosíték nyújtása mellett és soha sem magasabb, mint az állam által elrendelt kamatláb mellett.

Az egyesület vagyonáról évenként mérleg készítenendő s a tagok számára képest sokszorosítando. A mérleget a közgyűlést megelőzőleg az erre szóló meghívóval együtt minden egyes tag megkapja.

12. §. Az egyesület föloszlása.

Ha az egyesület bármily körülményeknél fogva céljának meg nem felelhetne s tagjai vagyonát kockáztatná, ebben az esetben a közgyűlés annak föloszlását mondja ki, mely esetben a rendes tagok befizetett díjakat a lehetőség határai közt és arányában visszakapják, míg az ezután esetleg fönmaradó vagyon az „Országos Erdészeti Egyesület” gondjaira s kezelése alá bízatik, oly kikötéssel, hogy annak jövedelme erdészeti altisztek vagy hozzátartozók, kiváltkép pedig özvegyeik és árváik gyámolítására fordíttassék.

Abban az esetben, ha az egyesület az alapszabályaiban meghatározott hatáskörét túllépve, célját szem elől tévesztve hivatásának meg nem felel és amenynyiben további működése által a tagok érdekei veszélyeztetve lennének, a magas kormány által haladéktalanul fölfüggesztendő és fölfüggesztés után elrendelendő szabályos vizsgálat eredményéhez képest végleg föloszlatható, vagy pedig kötelezve lesz az alapszabályoknak különbeni föloszlatás terhe mellett leendő pontosabb betartására.

A saját hatáskörben való föloszlatás kimondásához a rendes tagok szavazatainak $\frac{2}{3}$ -a szükséges.

13. §. Az alapszabályok megerősítése.

Az alapszabályok megerősítés és jóváhagyás céljából úgy a m. kir. belügyi- valamint a földmívelésügyi Ministeriumhoz fölterjesztendők.

Különfélék.

Kinevezés, előléptetés. A szászsebesi m. kir. erdőhivatalnál a következő kinevezések, illetve előléptetések történtek: Lupu Dániel és Kerekes Károly II. oszt. m. kir. főerdőőrök I. oszt. m. kir. főerdőőrökké; Ohánovits Mihály, Kupás Dániel és Czuczurás László III. oszt. főerdőőrök II. oszt. főerdőőrökké; Heim Rajmund, Kinich József, Szegedi Ferencz, Schenk István I. oszt. erdőőrök III. oszt. főerdőőrökké; Markon János, Butyka Béla, Temesi János, Balogh Dénes II. oszt. erdőőrök I. oszt. erdőőrökké; Heim Vilmos, Bukur Miklós, Keresztes Miklós, Donáth András, Jászberényi Károly, Szőke György, Koppándy Mihály, Dávid Ferencz, III. oszt. erdőőrök II. oszt. erdőőrökké; Hurdu György, Katana János, Kroisz Ferencz, Mehrbrodt József, Tőke László, Barb János, Balomiri Romulus IV. oszt. erdőőrök III. oszt. erdőőrökké; Koperdák József és Zemba Ferencz III. oszt. famesterek-utóbbi a soóvári m. kir. erdőhivatalnál-II. oszt. famesterekké; Bloósz György II. oszt. faraktárőr I. oszt. faraktárórré; Szabó Márton III. oszt. faraktárőr II. oszt. faraktárórré, végre Csurgay András IV. oszt. faraktárőr III. oszt. faraktárórré. Gratulálunk!

Eljegyzés. Binder Béla társulati erdőőr Gömör-vármegye Valykó községében eljegyezte Kiss János úr, Vasvármegye Pálfa községi lakos bájos és kedves

leányát, Mariskát. Lapunk hű és buzgó barátjának őszinte szívből kívánunk szerencsét kötendő frigyéhez!

Gólyák a vasuton. Kocsárdról írják a következő históriát: A napokban egy csinos fiatal asszony utazott Eperjesről Nagy-Szebenbe a budapest-predeali 508 számú gyorsvonaton. Utközben hirtelen rosszul lett, később A.-Gyéres és Koczán között szülési fájdalmak lepték meg a szegény asszonyt. Orvos hiányában a vasut kalauza, Friedbaum Mihály, sietett a szenvedő nő segítségére. A szakaszból mindenki kisietett, úgy hogy a kalauz maga maradt, de nem jött zavarba. A gyermek megszületett. Tövis felé azonban ismét szülési fájdalmak mutatkoztak a szegény nőnél, a mire gyorsan táviratoztak orvosért Nagy-Enyedre. Mielőtt azonban orvos érkezett volna, az asszony megszülte második gyermekét is. Ápolás és orvos hiányában azonban mindkét gyermek halva született. A nőt Tövisen kiszállították s rögtön táviratoztak a férjének Nagy-Enyedre s addig is gondos ápolás alá vették.

A legnagyobb eső. Drieberg a Natureben említést tesz egy felhőszakadásról, mely valóságos özönvíz számba mehetett. Aznap, 1897. december 16-án Nedunkeinben (Ceylon) 806 milliméter eső hullott alá 24 óra lefolyása alatt. Ez bizonyára a legnagyobb eső a melyet följegyeztek. Az Encyclopedia Britanica szerint eddig a következő nagy esőket ismerjük: Joyeuze (Franciaországban), a mikor 22 óra alatt 791 milliméter eső esett, Genuában 26 óra alatt 762 milliméter, Gibraltárban ugyanannyi idő alatt egyszer 838 milliméter eső esett. A föld legesősebb vidéke Khasia Hills Indiában, a hol egyszer öt napon át 3610 milliméter volt az esőmennyiség. Az évi átlag ezen a helyen 15240 milliméter.

Egy szál a próféta szakállából. Ritka ünnep volt mult szombaton Konstantinápolyban. Fatma Hanum, a város egy gazdag asszonya, a sztambuli szegények menedékházának értékes ereklyét ajándékozott: egy szál szőrt a próféta szakállából. E relikviát különös ünnepiességgel vitték át Fatma asszony lakásáról a szegények menedékházába; a ceremónián számos állami főtisztviselő, katonatiszt és egyéb notabilitás vett részt.

Apró hirdetések. „Három kettős könyvvezetőt keresek elsőrendű házak számára. Polgár Izidor, ügynök.” — „Keresek szolid és jóldolgozó kesztyűvarrókat, tucatjáért fizetek 1 frt 50 — 2 frtot. Friedl J kesztyűs.” — „Március 7-én születésem napján, a halál. immár másodszor, elragadta imádott és bizonyára sokak által szeretett nőmet.” — „Három éves számár, igen jámbor, gyermekekhez való, eladó.” — „Eladó két jól tejelő kecske, Kápolna-utca 9., de csak délután 3 — 5 adnak fölvilágosítást.”

Öngyilkosok klubja. Newyorkból jelentik: Az itteni redőrség két évvel ezelőtt sokat foglalkozott egy öngyilkossági klubbal, melynek tagjai arra kötelezték magukat, hogy a ki sorshuzásban a fekete golyót huzza,

az bizonyos időn belül megöli magát. Akkor azt hitték, hogy sikerült elnyomni ezt veszedelmes járványt és most újra ily különös klubról szereztek tudomást, a melynek tagjai nők. Néhány nappal ezelőtt egy Dumbár Bessie nevű fiatal leány meghívta egy barátnőjét magához és így szólt hozzá:

Ma rajtam a sor meghalni!

Ezt mondva, hirtelen nagy adag koncentrált kárból savat nyelt le. Gyorsan orvost hívtak, de mikor odajött, a leány már meghalt. Az előtte való áldozat Clark Minnie kisasszony volt, a ki június 16-ikán mérgezte meg magát a Broadway és a 21. utca sarkán. Dumbár Bessie akkor vele volt. Előtte Lorreson Tillie, Crepoe Mary és Cooper Annie követtek el öngyilkosságot. Majdnem mind fiatalok és szépek voltak és egyik sem volt szegény. Oka egyiknek sem volt, hogy megölje magát. A rendőrség kutatott és így jött a klub nyomára. A tagok száma meg volt határozva. Minden hónapban sorsot húztak és az áldozatnak négy hét alatt meg kellett halnia. A rendőrség a klubnak összes tagjait letartóztatta.

Elnöki zárószó. Amerikában nemrég egy törvényszéki elnök a következő beszédet intézte az esküdtekhez:

Uraim! Ebben az ügyben mindkét fél ügyvédei oly szemtelenek és érthetetlenek, a tanuk mindkét részről oly neveletlenek és szavahihetetlenek, panaszos és vádlott oly megrögzött gazemberek, hogy nekem egészen mindegy, mi lesz az önök verdiktje.

Pusztító zivatar. Kölnből jelentik, hogy a Közép-Rajnában óriási zivatar vonult végig, a mely az egész vidéken rengeteg pusztításokat vitt véghez. A szél jégveréssel párosult. Tyuktojás nagyságu jég hullott. Legnagyobb csapás érte Kölnnek Poll-Bagenthal nevű külvárosát, a mely teljes romhalmaz. A szél elkapta a templom tornyát és rázuditotta a templomra. Szerencsére akkor az istentiszteletnek már vége volt és nem volt már senki a templomban. Az összeomló iskolaépület maga alá temette az egész tanító családot; két gyermek halálosan, két asszony súlyosan sérült meg. A zivatar nemcsak a házakat döntötte romba, hanem az összes fákat többnyire tövestül kitépte.

A király mint vadász. Parisban, da Vaux bárótól Les souverains et le sport czímmel érdekes könyv jelent meg, a mely külön fejezetet szentel királyunknak. Különösen a király vadászati szenvedélyéről ír az ismert szakíró, a ki így jellemzi ő felségét mint vadászt:

Híven a Habsburg-ház tradícióihoz, Ferencz József császár és király lelkes és vállalkozó tanítványa Szent-Hubertnek. A vadászat szenvedélye magas fokban fejlődött ki benne és oly éles megfigyelő, oly tudós kutató, hogy valóban nemcsak pusztá amatőr, hanem igazi vadász fáradhatatlan fölfedező. Minden tulzás nélkül azt mondhatjuk, hogy a vadászat az egyetlen szenvedélye az uralkodónak. Epp oly hévvel üzi ma is, mint ifjúsága első napjaiban. Arra fordítja minden idejét, a melyet az államügyektől elvonhat. És ha Ausztria-Magyarország ma a vadászok eldorádója, úgy ez az uralkodó érdeme. A mikor trónra került, birodalmának még nem voltak erdőtör-

vényei, az erdők elhanyagoltak, mondhatnók: elhagyottak voltak és a vadászat agonizált. Segíteni kellett a bajon, mert a rendszeres vadászatot nem lehet rögtönözni. Erre nemcsak idő kell, hanem egyuttal alapos ismerete is mindannak, a mi arra vonatkozik. Az erdőt újból be kellett népesíteni, védeni kellett a pusztítás ellen, ki kellett irtani a kártékony állatokat.

Ferencz Józsefnek óriási vadászterületei vannak Tirolban, Stíriában, Felső-Ausztriában és a mint az első nap-sugarak odatűznek a bércek tetejére és huzásra birják a fajdkakasokat, ő már utnak indul a stíriai Alpesek közé és rendkívüli gyakorlottságával a legrövidebb idő alatt két-három fajdkakast is elejt, a mi pedig a legritkább vadászesemények közé tartozik.

Mint czéllövő is ritkítja párját a király és e téren valóságos remekműveket produkált már 1867-ben, a mikor Franciaországban járt. Napoleon császár kétszer hívta meg vadászatra Saint-Germainbe és Compiègnebe; mint czéllövő általános bámulatot keltett itt.

Saint-Germainben négy őzet, 10 nyulat, 38 tengeri nyulat, 335 fácánt, 23 fürjet, 7 ezüstkakast, összesen 417 darabot ejtett el. Napoleon császár csak 265 darabbal dicsekedhetett.

Egy héttel később Compiègneben folyt a vadászat. Több lövő volt együtt: Ferencz József, III. Napoleon, Károlyi gróf, Harrach gróf, Andrássy gróf, Bellegarde gróf, Königsegg gróf és Fleury tábornok. A társaság összesen 2297 darabot lőtt, köztük 69 őzet és 1252 fácánt. Ferencz József javára 600 darab, Napoleonra 402 darab esett.

Királyunk ekkor mondotta Napoleon császárnak:

Igen szép vadászatokat láttam már, de ehhez hasonlót még seholsem; nem képzeltem, hogy az aránylag oly szűk területen ennyi vadat lehesen összehajtani.

A mint a stíriai hegyek közt vége a vadászatnak, az uralkodó Alsó-Ausztriába megy. Ott, vagy a Duna mentén vadász nemes vagy rőt vadra, vagy a Thiergarten erdőiben őzeket üz. De a mikor az udvar Ischlben van, az uralkodó zergékre vadász. Fölkeresi ezeket a hegyek közt, a longbathi tó mentén, a hol még a természet is díszbe öltözik az ő tiszteletére.

Szerkesztői üzenetek.

Hofferek Vilmos urnak Berzova. Bodorló nevű erdőlegény nincs az előfizetők között. Talán valamely más előfizetőnk tubathatná Önnel nevezett lakását. Irjon dupla levelező lapot Lugosra az erdőigazgatóság kiadó hivatalára czimezve.

Hofferek Antal urnak Monorostia. Az említett kérvény a postán tévelyedhetett el, mert küldeményére nem emlekezünk. Kérjük azt bár röviden újból jelezni.

Spangl Imre urnak Szergény. Lapunk a szerkesztő családjában előfordult súlyosabb betegség következtében párszor csakugyan később jelent meg. B. B. lakása Valykó, Gömör m., u. p. Nagy-Szuha. Antalics János nem előfizetőnk, így lakását nem ismerjük. Üdvözlét.

Balla István urnak S. Várkony. Mi a lapokat annak idején elküldtük s így a hiba csak a postán történhetett. Tessék megírni, mely számok hiányoznak, hogy pótlólag megküldhessük.

Linkes Győző urnak Besnyő. A tévedés ott volt, hogy az egész beküldött összeget az Ön nevére irtuk s a lejáratot a jövő év helyett folyó évvel jeleztük. Most úgy az Ön mint Sigmond ur előfizetését f. év végéig bejegyeztük. Üdvözlét.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradszky Emil.

RASSER JÓZSEF csász. és kir. szab. ferlachi fegyvergyárának főraktára.

A vadászati idény közeledtével van szerencsém a tisztelt vadászat-kedvelőknek figyelmét Rasser József ferlachi (karinthiai) legjobb hírnévnek örvendő fegyvergyárából közvetlenül felszerelt, vadász-fegyver és szerelvényekben bővelkedő dús raktáramra fölhívni.

Egy csövű lancaster vadászfegyverek 13—18 frtig; két csövű 18—30 frtig.

Lancaster-Express-Rifle két csövű golyós fegyver 30—50 frtig és feljebb.

Különféle vadászati szerelvények, töltények, fojtások, gyutacsok, sörét stb. bármily mennyiségben és a legmérsékeltebb árakon kaphatók.

Megfelelő kezesség mellett vadászfegyvereket kényelmes

részletfizetés

mellett is szállítok, mely esetben az árak megfelelően emelkednek.

Borraktáram dúsán el van látva különféle csemege- és asztali borokkal saját pinczémből.

Palaczkborok árai: Legfinomabb I. rendű Traminer 1 liter 50 kr. 0.7 liter 40 kr.
 „ I. „ Magyarádi 1 „ 40 kr. 0.7 „ 30 kr.
 „ I. „ Asztali bor 1 „ 35 kr. 0.7 „ 28 kr.

Ugyanezek 50 literes hordókban és azon fölül megfelelő árkedvezmény mellett. Tisztelettel

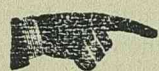
FOREK RUDOLF, Szász-Sebesen (Erdély).

Az „Első Biztosító Intézet Katonai Szolgálat Esetére” főgynöksége.

MEGJELENT

BLUM és TÁRSA

udvari egyenruha szállítók

legujabb árjegyzéke.

Kérjen mindenki egy példányt ezen kiváló elsőrangú czégtől, mely bérmentve lesz azonnal beküldve.

A nagyméltóságu földmivelesügyi m. kir. Ministeriumnak 1894 évi augusztus hó 11-én kelt magas intézkedésével,

czégünk ujlag megbízott

a nagytekintetű erdészttek és az erdészeti altisztek egyenruhájának szállításával.

Tisztelettel értesítjük tehát, hogy nálunk minden néven nevezendő egyenruházati czikkek

hivatalos uton részletfizetésre

megrendelhetők.

POLGÁRI RUHAK

a legjobb francia és angol divat szerint készítetnek.

Vidéki megrendelések kiváló figyelemmel eszközöltetnek.

Óvakodjék mindenki oly czégektől, melyek olcsóbb ajánlattal akarják régi vevőinket félrevezetni

Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

BUDAPEST IV.

Sütő utca 2. Szervitater sarkán.

elsőrangú egyenruha készítő intézete.
 Ő csász. és kir. Fensége József Főherceg udvari szállító.
 A földmivelés m. kir. ministerium szállító.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.